

komme, at dette Forhold er sundet bort. Jeg tror, at den ærede Minister vil blive overbevist om, at der i alt Fald er mange gode Borgere i dette Kvarter, som ikke sympatisere med Gendarmerne. Jeg er overbevist om, at den ærede Minister vil faa det at se gennem den Adresse, som i de nærmeste Dage vil blive overgivet fra Beboerne derude angaaende den Sag.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 7de Kredts (Madjen) har Ordet for en Tilføjelse til sine Bemærkninger for.

Madjen-Mygdal: Det er i Anledning af den Ytring, at jeg havde en særlig Maade at ville have denne Lov behandlet paa, at jeg nemlig vilde have den sendt over til det andet Ting, at jeg ønsker at gøre en Bemærkning. Jeg vil dertil sige, at jeg ønsker den ikke sendt over til det andet Ting, jeg ønsker den forfattet her i Tinget. Jeg har i de 5 foregaaende Aar stemt imod den, og jeg agter at gøre det samme nu, og jeg vil anbefale mine ærede Meningsfæller at gøre det samme.

Formanden: Det ærede 3dje Medlem for 3dje Kredts (Rump) har Ordet for en kort Bemærkning.

Rump: Jeg er nødt til atter at anholde det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen) for hans Ulesterrettelighed i den Maade, paa hvilken han refererer Fakta. Han sagde, at jeg, 3 Uger før Riffelloven blev hævet, havde udtalt mig om dens paa-trængende Nødvendighed. Jeg oplyste, at jeg ikke havde udtalt mig senere end den 15de Oktober 1886. Den af det ærede Medlem nu omtalte Udvalgsbetænkning, som blev afgiven i Slutningen af Aaret, den har det ærede Medlem slet ikke gjort sig den Ulejlighed at efterse; havde han gjort det, saa vilde han have set, at den ikke eksisterede. Der blev den 31te Marts 1887 afgivet „Beretning“ om de Arbejder, som vare henviste til Udvalget, deriblandt ogsaa Riffelloven. Jeg skal tillade mig at oplæse 5 Linjer af Beretningen — det er alt, hvad der i den staar om Riffelloven: „Til Brug ved Behandlingen af Lovforslaget om Forholdssregler mod Misbrug af Vaaben m. m. har Justitsministeriet paa Udvalgets Begæring tilfjældet det Domsatterne i de saakaldte Riffelsager, medens de begærede Oplysninger om, i hvilket Omfang der har været Anvendelse for den foreløbige Lov af 5te Maj 1885, navnlig om, i hvilket Omfang der er begæret og givet de i Lovens § 3

omhandlede Tilladelser, og i hvilket Omfang Tilladelseerne ere bleve nægtede, endnu ikke ere komne Udvalget til Hænde.“ Mere staar der ikke. Det er alt, hvad der staar, og det er altsaa hverken det ene eller det andet af, hvad det ærede Medlem anførte. Det ærede Medlem har altsaa kun sagt det paa maa og faa; men det er ikke den Maade, man bør diskutere paa, at fremsætte Fakta, som man skal være nødt til at foretage den Slags Berigtigelse af.

Det. Hansen: Jeg vil blot sige, at jeg tror virkelig ikke, at der er noget Medlem her i dette Ting, der ikke vil give mig Ret i den Hovedbetragtning, at ganske kort før Riffelloven blev hævet, var Stillingen og Opfattelsen her i dette Ting for at denne Lov var nødvendig og ikke kunde undværes, og jeg har altsaa for saa vidt ogsaa Ret i, at Udvalget i Slutningen af den Samling har afgivet Beretning, hvori det ikke i mindste Maade tog tilbage de Udtalelser, det tidligere var fremkommet med, og hvis Ordfører vistnok var det ærede 3dje Medlem for 3dje Kredts (Rump) — det veed jeg dog ikke ganske bestemt. — Jeg tør altsaa sige, at den Hovedbetragtning, hvortil jeg støtter mig, er rigtig; en Unøjagtighed i Enkelthederne har jeg allerede rettet, saa det behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges med 35 Stemmer mod 17.

Rump: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Madjen-Mygdal: Som jeg under Forhandlingen af selve Sagen har oplyst, og som det er det ærede Ting bekendt, er denne Sag tilstrækkelig belyst fra alle mulige Sider i de foregaaende Aar i Udvalget, og jeg vil derfor ikke blot af almindelige, men ogsaa særlig af denne Grund fraraade Udvalgs Medsættelse. Jeg tror ikke, det er heldigt, at vi fortsætte med som i Fjor at slutte Samlingens sidste Dag med en kort Beretning til Tinget om, at vi intet have udrettet. At vi skulle gentage den samme Historie i Aar, tror jeg ikke er værdigt hverken for Udvalget eller for dette høje Ting.